

Mistrovství světa UNIFIGHT 2009

V prvním prosincovém týdnu minulého roku proběhlo v Praze jubilejní desáté mistrovství světa Unifight (univerzální kontaktní boj). Název akce, na kterou přijeli měřit své síly závodníci ze čtyřiceti zemí, napovídá, že se jedná se o kombinovanou sportovní disciplínu, která v sobě zahrnuje střelbu, hod nožem a samostatný kontaktní zápas.

Veškeré dění probíhalo v pražském veletržním areálu v Letňanech. Nás společně se členy sdružení Naja zajímali především vrhači nožů, mezi nimiž mělo Česko několik svých železek.

Soutěží ve vrhu nožem se zúčastnilo 28 závodníků, z toho bylo 11 žen a 17 mužů. Ženy házely mířenou nožem na 3 a 5 metrů, muži závodili na vzdálenosti 5, 7 a 9 metrů. Za Českou republiku startoval pětilenný tým včetně manželů Františka a Lady Olbortových. (František Olbort alias Fery je nejstarším kmetem spolku NaJa a kromě toho, že je jeho jednatelem, je také vicemistrem Evropy v hodu nožem a tomahavkem).

Nejsilnější zastoupení v této soutěži měla Ruská federace, kterou reprezentovalo osm žen a sedm mužů. Dále v této kategorii soutěžili dva závodníci z Litvy, dva z Moldávie, po jednom z Finska a z Uzbekistánu a dvě závodnice z Ukrajiny. Pro naše závodníky představovali velmi silnou konkurenci, nikdo se však nevzdal a všichni bojovali.

Odměnou jim byla krásná umístění. Lada Olbortová se probojovala na 6. místo ve vrhu nožem na vzdálenost pět metrů. Ve stejné mužské kategorii se na 5. místě umístil Pepé Smékal, což byl nejlepší dosažený výsledek člena české výpravy. V mužské kategorii

na sedm metrů vybojoval Jiří Žižka sedmé a Fery Olbort osmé místo, Josef Smékal byl šestý a Jindřich Zobl osmý v kategorii na devět metrů.

„Mistrovství Unifight ale nebylo jen o umístěních. Bylo to především o atmosféře a nabývání nových zkušeností,“ říká František Olbort. A nových zkušeností zde mohli získat hned několik! „Oproti závodům pořádaným u nás a na evropských setkáních se házelo pouze jedním typem nože unifikovaným pro mistrovství světa. Měli jsme k dispozici kopie, které dal vyrobit Jindra Zobl podle výkresu zveřejněného na stránkách Železného věku.

K dispozici jsme je dostali zhruba deset dnů před závodem. S nimi jsme však mohli pouze trénovat, na vlastní závod jsme museli použít ty unifikované. Dalším nezvyklým pravidlem pro nás bylo, že se házelo třemi noži najednou v deseti sériích na každé vzdálenosti. Nemohlo nás tedy házet nikdy víc najednou, protože jsme měli právě jen ty tři nože. Rozhodčí nám ale vždy vyšli vstříc. Rozdíl byl také ve tvaru terče, který byl obdélníkový a měl větší bodové rozpětí (20, 15, 10, 5 bodů), oproti pistolovému terči, na který většinou házíme my.“

A jaká vládla na mistrovství atmosféra? „Ačkoliv jsme se viděli poprvé, atmosféra byla přátelská už od prvního dne, což bylo pro všechny příjemným překvapením,“ konstatuje František Olbort. „Poznali jsme dobrou partu lidí, s některými z nich jsme v kontaktu a plánujeme další setkání - např. Michail Sedišev, mistr světa, přislíbil účast na závodech 27. února ve Veliši.“ Závodníci si dokonce vytvořili nový univerzální jazyk, kterým se domlouvali se soupeři z východních států i bez tlumočnicka (česko-polsko-anglicko-německo-slovensko-ruský).

Přestože pro naše závodníky je vrhání nožem spíše jen koníčkem, mezi silnou konkurencí profesionálů obstáli velmi dobře. Závody se vydařily, všichni odjžděli domů spokojení. Příští ročník rozhodně nikdo z nich nevynechá!

Účastníci mistrovství (zleva) Jindřich Zobl, František Olbort, Lada Olbortová, Jan Žižka a Josef Smékal

Petra Kupková
Foto: Robert Mahovský

